

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Gezondheidszorg regio Eindhoven

heeft op 17 augustus 2022 de klacht van mevrouw XXXX, hierna te noemen klagster, over de beslissing van 23 mei 2022 om haar verplichte behandeling te verlenen op grond van artikel 9:6 Wvvgz, gegrond verklaard. De klacht is bij de klachtencommissie geregistreerd onder nummer 2022-052.

Klagster heeft de klachtencommissie verzocht om haar een schadevergoeding toe te kennen.

De klacht van klagster werd door de klachtencommissie gegrond verklaard, omdat door de zorgverantwoordelijke van klagster werd erkend dat klagster geen motivering als bedoeld in artikel 8:9 Wvvgz had ontvangen. De klachtencommissie heeft naar aanleiding daarvan besloten om de klacht schriftelijk af te handelen.

Van de zorgverantwoordelijke heeft de klachtencommissie geen verdere onderbouwing of toelichting ontvangen over de hoogte van de schadevergoeding.

Klagster heeft aan de klachtencommissie verzocht om gehoord te worden door de voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie om daarin een toelichting te geven op haar verzoek om schadevergoeding en in het bijzonder over de gang van zaken op 23 mei 2022 die hebben geleid tot de beslissing om haar verplichte behandeling te verlenen in de vorm van separatie.

Klagster is op 10 augustus 2022 gehoord door de voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie. Klagster heeft zich daarbij laten bijstaan door mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

Over de gang van zaken die heeft geleid tot de beslissing om haar verplichte behandeling te verlenen, schetst klagster het volgende beeld.

Op 22 mei 2022 vond, in de woorden van klagster, een akkefietje plaats tussen haar en een andere cliënt over het koken. Klagster heeft een dieet. Daarom kookt zij haar eigen maaltijden. Andere cliënten vinden dat klagster ook een bijdrage moet verlenen aan het bereiden van de maaltijd van de overige cliënten. Naar aanleiding van dit akkefietje is klagster gevraagd naar haar kamer te gaan. Zij gaf aan hier rustig gevolg aan te hebben gegeven.

Klagster heeft in de nacht van 22 op 23 mei 2022 weinig geslapen. In de nacht is klagster een aantal keren opgestaan. Op een stoel in haar kamer stond een bord. Klagster is uitgedegen en is tegen de stoel aangekomen. Daardoor is het bord op de vloer kapot gevallen. Pas tegen de ochtend is klagster in slaap gevallen. Klagster is een aantal keren door de begeleiders van de afdeling gemaand om op te staan. Klagster heeft toen aangegeven dat zij met rust gelaten wilde worden.

Opeens verschenen een arts, die klagster niet kende, en twee persoonlijk begeleiders in de kamer van klagster. Aanvankelijk waren zij meegaand. Zij vroegen aan klagster om mee te gaan naar de High Care. Dat was nodig voor de eigen rust van klagster. Verder werd er aan klagster geen uitleg gegeven over waarom zij naar de High Care moest. Aan klagster is niet gevraagd of zij zichzelf iets wilde aandoen met de scherven van het bord. Klagster was dat overigens ook niet van plan. Het overbrengen naar de High Care was ook in strijd met het signaleringsplan van klagster. Daar staat zelfs een anti-separeerbeleid in. Er is door de zorgverantwoordelijke en de begeleiders nooit terug gekomen op de beslissing om haar over te brengen naar de High Care.

In de ogen van klager is er alle aanleiding voor het toekennen van een schadevergoeding. De Patiëntenvertrouwenspersoon heeft aan het einde van het gehoor toegezegd om een schriftelijke onderbouwing te geven van het verzoek om een schadevergoeding. Deze heeft de klachtencommissie op 11 augustus 2022 ontvangen.

De klachtencommissie wil over deze schriftelijke onderbouwing in de eerste plaats opmerken dat deze uitgaat van het rapport van de Universiteit van Amsterdam van 2019 met als titel "Schadevergoeding vragen aan een klachtencommissie als bedoeld in de Wet Verplichte geestelijke gezondheidszorg; wat is redelijk?". De klachtencommissie heeft bij verzoeken om schadevergoeding op grond van de Wvvgz van meet af aan aangegeven dat zij de richtlijnen uit dit rapport niet zal volgen. In de ogen van de klachtencommissie leidt de berekeningsmethode die in het rapport wordt voorgesteld tot schadevergoedingen die disproportioneel zijn en dus niet billijk. Verder is inmiddels wel gebleken dat deze berekeningsmethode geen algemene ingang heeft gevonden en dus ook door andere klachtencommissies en de rechtspraak niet is aanvaard.

Tijdens het gehoor is gebleken dat klager zich door de beslissing om haar over te brengen naar de High Care overvallen heeft gevoeld. Klager voelde zich door de arts en de twee persoonlijk begeleiders niet serieus genomen toen zij aangaf met rust gelaten te worden en dat zij niet van plan was om zichzelf iets aan te doen. De gebeurtenis heeft klager angst en verdriet bezorgd. Het verblijf in de High Care is door klager als traumatisch ervaren. De klachtencommissie vindt dit voldoende reden om aan klager een schadevergoeding toe te kennen.

Uit de overgelegde stukken is gebleken dat klager gedurende één dag in de High Care heeft moeten verblijven. De klachtencommissie acht daarom een schadevergoeding van € 50,00 billijk.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 17 augustus 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, lid, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, plaatsvervangend secretaris.